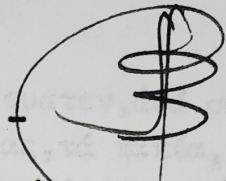

..... Σ Η Μ Α

Ο.- 'Αρχή Κάλαντα κι 'αρχή τοῦ χρόνου, ἀρχή γιά καινούργιες χαρές, ἀρχή και γιά καινούργιους μόχθους, ἀρχή γιά καινούργια πορεία, ἀρχή γιά καινούργιο ξεκίνημα και ἕνα μήνυμα ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων φθάνει. Εἶναι ἐπιταγή τῶν Γενεῶν, πού δέν ζοῦν πιά, ἐπιταγή ἱερή σέ μᾶς, πού ζοῦμε. Νά συνεχίσουμε, πρέπει, τήν Παράδοση.

'Αρχή Κάλαντα κι 'αρχή τοῦ χρόνου.

..... ΛΥΡΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ (Κάλαντα Πρωτοχρονιάτικα)

Μ.- (διακόπτει) Οὐὲ νά λελεύω σας, νά λελεύω σας, ἐγώ ἡ γραία.

Ηρ.- Θεία ἀδαπές νη' ἔραευες:.....

Μ.- Σήν πόρταν κειά ἔμνε. Ἐκρυφιάστια και ἐτέρνα σας σεῖρ. Ἐφουκροῦμε τά Κάλαντα τῆ Πατρίδας. Ἡ φή μ' ἄμον ἐχάρεν πά κι ἄμον ἐπόνεσεν πά. Ἐθυμέθα τήν Πατρίδαν.

Ηρ.- Καί ἀπ' ὄθεν εἶσαι, θεία;

Μ.- Ἄς σήν Πατρίδαν κοτυλέτσα εἶμαι. Ἄτώρα καθουμαι σήν Καλαμάριαν ἀπάν!

Ηρ.- Καλόν, ἀτώρα γιά πέ μας, γιά τό ποῖον.....

Μ.- Κάτ' ἔρθα νά ἐρωτῶ σας..... ἄμαν πέτεν ἕναν τραγωδιαν κι ἐπ' ἐνεῖ.

..... ΛΥΡΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Μαιρέα εἶν' τά μάλλοπα σ', τσοκεύν' ἀπάν' σ' ὤμιας,
ὁ πρόσωπο σ' τραντάφυλλον, χαήν ἕν ἡ καρδιά σ'.

'Αρχί μ' μή τυραννίεσαι κι ἐφτάς ἄμον μωρέσα,
τρανύντες και ἀνασπάλτες ἐμέν, εἰσ' ἀκόμαν μικρέσσα.

Κλαίω μάνα, κλαίω μάνα, κανεῖς κι λέει κανεῖται,
ἀοῦτ' τ' ἐμόν τό βάσανον, καμμίαν κι τελεῖται.

(πρὶν σταματήσει ἡ λύρα) Τά δίστιχα, πού ἀκούσατε, τά διαλέξαμε μέσα ἀπό τά πολλά, πού μᾶς ἔστειλαν οἱ φίλοι μας: Κώστας Στεφανίδης ἀπό τό Μαυρότοπο - Δράμας, Ἀλέξανδρος Βασιλειάδης-Εὐστάθιος Λειδης - ἐνταῦθα, Νεφίγιος Νικολαΐδης και Θεόδωρος Γεωργιάδης ἀπό τό Ἀσβεστοχώρι, τοὺς εὐχαριστοῦμε θερμά.

Μ.- (διακόπτει τῆ λύρα) Παιδα, κάτ' θά ἐρωτῶ σε. Ἄπ' ἀδᾶ σό μικρόφωνον ἐμπροστά νά τσαῦζω, σήν Καλαμάριαν ἀπάν θά ἀκούγνε με;

ΟΚΘΙ.- (γελοῦν)

Ηρ.- Θά ἀκούγνε σε και θά παραινούγνε σε.

Μ.- Καλόν, καλόν. Σά Κιλιτζια και σά Φλώρινας και Ρδάμας κές πά, θά ἀκούγνε με;

Ηρ.- Ναί - ναί, παντοῦ.

Μ.- Ἡμαρτα-ἡμαρτα...: "Ε.. ἀτότε θά ἐπορῶ και λέγω κάτ' τ' ἐμετέρτες;

Ηρ.- Ζέρω κι ἐγώ;

ΟΛΟΙ.- Ἄς λέει, ἄς λέει.

M.- Εὐχαριστῶ. Ἀξέστεν, τ' ἐμετέρ', παντοῦ πού εὐρίσσετε, ἀδὰ σὰ ἑορτάς ἀ-
 πάν'τιδέν μὴ νουνίζετεν, σπάξτεν ὄλα τὰ κιοσάρας, τὰ παπία, τὰ κούριας,
 τὰ χτήνια σουν καί λυτιαν ἄλλο ἔχετεν καί στρωθέστεν σ' ἕναν τσιμπούχ
 νά κρατεῖ ἕναν χρόνον. Ἀοῦτο ὁ κόσμος μάταιον ἔν, ντ' ἐφτάμε ἀπομέν'
 μας. Ὁ Χρῆστον Ἐγεννέθεν, ἡ ἐγάπ' Ἀτ βασιλεύ' καί θά βασιλεύ'. Ὁ κινία-
 μαυροπροσωπεία, ἄμαν τόν πολλά τόν καματερόν πά παλαδόν λέγν' ἄτον.
 Τά δουλειὰς καμμίαν κί τελείνταν. Ἐκίτι παλαιά χρόνια, ἔκίτι Πατρίδαν
 τσιμπούχια ἀτότε ἐγίνουταν. Σ' ἄτωριζνά τὰ καιρούς οἱ ἀνθρώπ' ὄλα μέ
 τή λογαρίαν ἐφτάγν' ἄτα, μετροῦν καί σπυχτοκρατοῦν τὰ χρήματα. Κί ξέρω,
 ἀτσάπα ἔξαν ἔμε;

Ηρ.- Κιάμ κ' ἔξαν ἔσε, θεία;

M.- Γιά ἄς ἐρωτῶ ἀτς. Πάτριωτ' ἔξετε με; Γιά ἄς θένω τ' ὄτλ μ' ἀδὰ σὸ μειρόφω-
 νον σουμά καί ἄς ἀφουκροῦμαι, ἄς τερῶ ντό θά λέγνε με. (πάουζα)
 Παίδα ἔσέν λέγω, τιδέν κ' ἀκούγω.

ΟΛΟΙ.- (γελοῦν)

M.- Ντό γελαῖτεν; Ἀοῦτα τὰ μειρόφωνα σουν, φαίνεται, χαλαμένα εἶν'.

Ηρ.- Ὄχι, θεία, Μανάχον ἔσύ ντό λές, ἀκουσεύκεται, ἐκεῖν' τ' ἐμετέρ' νά τσακίζω
 πά, ἔσύ ἀπ' ἀδανά κ' ἔν τρόπος ν' ἀκοῦς. Τό μικρόφωνον σ' ἔσέν ἐμπροστά
 ἔν.

M.- Ἐιατέλαβα. Ἐξοδα πολλά κί θέλνε νά ἐφτάνε. Ἐγώ ντό εἶπα ἀπράναν:
 οἱ σημερινοί οἱ ἀνθρώπ' ὄλα μὰ τή λογαρίαν ἐφτάγν' ἄτα. Σπυχτοκρατοῦν
 τὰ χρήματα. Γιατί νά μὴ, σ' ὄλα τὰ χωρία δίγνε μειρόφωνα κί ὄνταν ἔσεῖν
 ἀπ' ἀδὰ λέτεν, κί ἐκεῖν' ἐπ' ἀκεῖ ἀφουκρούνταν, ἐκεῖν' πά ἐπ' ἐκεῖ νά λέγνε
 γιά νά ἀφουκρούστεν ἔσεῖν πά ἀπ' ἀδὰ, ἄμαν πῶς κ' ὀκνεῖς. Ἄρ ἄοῖνα ἐλέ-
 πω καί τσακίζω ἀλάι-μαλάι. Ἄχ ἔμέν πῶς ὁ Θεόν κ' ἐποῖνε με γραμματι-
 σμένον ἄγουρον. Πολλά γράμματα πά κ' ἐθέλνα, ὀλίγα κί ἐτέρνετεν ἐκυβέρ-
 νανα τήν Ἑλλάδα γιόξαμ ὄχι. Ἄμαν πῶς κ' ὀκνεῖς, τὰ γράμματα φραντάγμα-
 τα, υἱέ μ' τή λύρα σ' παῖξον.

..... ΛΥΡΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ

E.- Μέ συγχωρεῖτε.

ΟΛΟΙ.- Ὁ κύριος διευθυντής, ὁ κύριος διευθυντής.

E.- Καί ὁ κύριος διευθυντής τοῦ βαδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων
 Βορείου Ἑλλάδος. Ἦρθα στήν ἐμπομπή σας, γιά νά ἀνακοινῶσω τὰ ἐξῆς,
 ἀλλά μᾶλλον σᾶς παραδίδω τό ἐγγραφοῦν καί παρακαλῶ νά τό ἀνακοινώσε-
 τε αὐτήν τήν στιγμή. Ἐγώ φεύγω, ἀντίο.

ΟΛΟΙ.- Παναῖα, Παναῖα!...

O.- Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ραδιοφωνίας. Πρός τό Ποντιακό συγκρότημα.

Γνωρίζομεν εἰς τό συγκρότημά σας, τό τόσον ἐλεῖνόν καί τρι-
 σάθλιον, ἀλλά γνωρίζομεν ἐπίσης καί εἰς τούς ταλαίπωρους ἀκροατάς,

ὅτι ἀπεφασίσαμεν νά παύσωμεν τὰς Ποντιακάς ἐμπομπὰς δι' ἓν ἔτος.

ΟΛΟΙ.- Ἐναν χρόνον κί θά παίζωμε;
Ο.- Νά σταματήσουν οἱ παραφωνίες καί οἱ ἀνοησίες τουλάχιστο γιά ἓνα χρόνο καί ἔπειτα βλέπομε. Εἶναι ρητή καί ἀμετάκλητος ἡ ἀπόφασις τῆς Διευθύνσεως. Ἐντός τοῦ ἔτους τοῦ 1960, Ποντιακαί ἐμπομπάι δέν πρόκει-
ται νά πραγματοποιηθοῦν. Ἄς ὀφῶνται οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ συγκροτήματος. Τίποτε ἄλλο. Ὁ Διευθυντής, ὑπογραφή.

ΟΛΟΙ.- Ἀτώρα;
Ηρ.- Ἄοϊκον στεναχώριαν πά ἴνεται;
Μ.- Φτοῦ ἀναθεμά σας χοντροκέφαλοι. Ὁ Σταθιάδης πά κιάθεται ἀτουκά καί
θουνιζ' ἄμον χέρα γυναίκα καί τό τσιμιδόν' ἀτ ξά' κί δουλεύ'. Τεάμ συ-
γγραφέας πά ἓν, τεμέκ ἀτό πά κ' ἐγροίξετεν;

Ηρ.- Κι' ἐσύ ντό ἐγροίξεις;
Μ.- Τό πρῶτον ντ' ἐγροίξα ἓν, πῶς ἐσεῖν ὄλ' ἐσουν παστάν λολοζιάντ' καί ἀ-
γροίκιστοι εἴστεν. Πέραν βρέχ', πέντε βούδια ἔξ ζευγάρια. Τό δεῦτερον
ντ' ἐγροίξα ἓν, πῶς ἀτός ὁ τρανόν ὁ Διευθυντής, ἀδά π' ἔτον ἀπράναν, ἐποῖ-
κε σας κασκαρίαν. Μετά, ὄνταν λέει ἓναν χρόνον κί παίζετεν κί ἐπ' ἐκεῖ
λέει, κί θά παίζετεν σό 60 τῆ χρονίας καί ὄνταν τό 60 τῆ χρονίας ὀσή-
μερον τελεῖται, πάει νά εἰπῆ, ἔξεῖν θά ἐφτάτεν τὰ πομπὰς ἐσουν τό 61
τῆ χρονίας. Καί σό 61 ντό θέλομε; Κάποσα ὦρας, ὦρας, ἐγροίξετεν.

ΟΛΟΙ.- Κάλά λέει, καλά λέει. *7 Πράξ*
Ηρ.- Πανατὰ, ἀτό τό ἀπλόν πά κ' ἐγροίξαμε.
Μ.- Ἐσεῖν τιδέν πῶς κί ξέρετεν. Ἐναν πράμαν μανάχον ἔξέρετεν. Πέτε μ'
ἀτο. Ἐγώ γιά τ' ἐκεῖνο πά ἔρθα ὀσήμερον ἀδακά. Ἐπαιξετεν, ἔμαθα, ἓναν
Ποντιακόν θέατρον, τό Δεῦτερον τήν ἡμέραν τῆ Χριστοῦ, ἐγώ κ' ἐπρόφτασα,
ντό κ' ἐπρόφτασα, ἔρθα ἐκεκά, ἄμαν ἀπέσ' κ' ἐσέβα, θέσιν κ' ἔτον, εἶπανε με.
Νέ'τσα, μανάχον ἐγώ κ' ἔμνε, πολλοί ἐκλῶσαν ὀξωπίσ'. Γοτσιά Βασιλιακόν
θέατρον καί τόπος κ' ἔτον. Νέ'τσα, ἀτώρα ἐρωτῶ σας, ξάν θά παίζετ' ἀτο;

Ηρ.- Ναί-ναί, θά παίζωμ' ἀτο.
Μ.- Ξάν σό Βασιλιακόν τό θέατρον;
Ηρ.- Ὅχι-ὄχι, ἀδά σῆ φορῆν σό Στρατιωτικόν τό θέατρον, σό Στρατιωτικόν.
Μ.- Ἄ... ἐξέρω, ἓναν ἔμορφον θεατρόπον, τό Στρατιωτικόν, σ' Ἐκθεσης τό γιάν
κειά. Καλόν, καί πότε θά παίζετ' ἀτο;

Ηρ.- Μετά δύο ἐβδομάδας.
Μ.- Πῶς εἶπετ' ἀτο κέλα ἀτό τό θέατρον ἐσουν..... Ἄς ἔλεπαν ,... ναί, ἄς
ἔλεπαν τ' ὀμμάτια μ'. Εὐχαριστῶ σας, θά ἔρχουμαι νά ἐλέπω σας, μέ τὰ δύο
ἐβδομάδας, Κερειήν ἡμέραν, τό πρῶι σό Στρατιωτικόν τό θέατρον.

Ηρ.- Καί τήν ἡμέραν καί τήν ὦραν ἀπ' ὀθεν ἔμαθες;
Μ.- Μετά, ἀτόσα χρόνια, πάντα ἀοῖκον ἡμέραν καί ἀτοῦ σῆν ὦραν ἐφτάν' τ' ἐμε-
τέρ' τό θέατρον.

— 7 —

28-17

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.